



Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

8 tháng 02 năm 2009

Số 31

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoiv@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoiv.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tình Thầy Tận Độ
- Thông Báo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao thích làm Bé Tám hơn là thích làm Thầy ?
- 2) Tại sao càng ngày càng bàn bạc với Bé Tám lại càng vui ?
- 3) Bé Tám có thể giải quyết được chuyện gia đình không ?
- 4) Tại sao có gia đình vui lại có gia đình buồn và nghi hoặc lẫn nhau ?
- 5) Đi tới giai đoạn này thì phải làm sao ?
- 6) Còn người tu lại bị lục đục gia đình là sao ?
- 7) Tại sao phải ly dị ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 10 tháng 08 năm 1991 1) Hỏi : <i>Tại sao thích làm Bé Tám hơn là thích làm Thầy ?</i> Đáp : Thưa, Bé là cuộc sống của tâm linh, biết được mình là đứa bé dễ thương của mọi người, thì tình thân phục vụ không bao giờ trì trệ và tự ái nữa, được thanh nhẹ làm bé đúng hơn là làm Thầy và Sư Phụ do thế gian đề ra chứ kỳ thật là thức hòa đồng giải quyết hết.	2) Hỏi : <i>Tại sao càng ngày càng bàn bạc với Bé Tám lại càng vui ?</i> Đáp : Thưa, lúc bàn bạc với Bé Tám tự cảm thấy không có sự ngăn cách nữa, cho nên hành giả cảm thấy vui và thương là vậy.
Ngày 12 tháng 08 năm 1991 3) Hỏi : <i>Bé Tám có thể giải quyết được chuyện gia đình không ?</i> Đáp : Thưa, gia đình là gì? Có phải gia đình là do khối óc đề ra hay không? Muốn có người hợp tác với mình cho nên gọi nó là gia đình, nguyên ý tinh thần của nó là một, ôm lấy tình cảm chung sống hòa bình, không còn nghi ngờ lẫn nhau nhưng sống trong trật tự, tin cậy và giao phó trách nhiệm cho nhau, mỗi người phụ trách một việc, từ trong thâm tâm đề ra.	4) Hỏi : <i>Tại sao có gia đình vui lại có gia đình buồn và nghi hoặc lẫn nhau ?</i> Đáp : Thưa, lúc ban đầu lập gia đình thì nam nữ đều vui, vì nguyên ý thiêng liêng sống động, mọi dự trù đều tốt đẹp, chồng nói vợ nghe, vợ nói chồng nghe rất thích thú, lúc nào tâm hồn cũng được sưởi ấm bởi tình người cao đẹp. Nhưng sống lâu lại tranh chấp, ghen ghét và nghi kỵ, quên đi giá trị của lúc ban đầu, do đó là tình người cao quý càng ngày càng mất dần, tự tạo cho mình xấu mà không hay. Rồi từ đó cứ biện hộ cho mình là phải, bất chấp sự hỗ trợ ở bên ngoài, cho nên nội khoa tâm lý thay đổi, sanh ra tâm bệnh là vậy. Như chồng vợ ghen nhau, cãi cọ đi đến đổ vỡ, không khác gì đóa hoa tươi đẹp kia đang bị lụn tàn và biến qua dạng khác, không còn sự chung sống hòa bình nữa, nhìn nhau là bực tức giận hờn, chỉ có biết trách móc thay vì âu yếm.
5) Hỏi : <i>Đi tới giai đoạn này thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, phải tự mình kiểm điểm lại cuộc sống tình tứ cao đẹp ở lúc khởi đầu, rồi mới phê phán được hành động hiện tại, tự lui về trật tự thanh cao, lúc ấy giá trị gia đình mới khôi phục được, biết được mình sai, thì phước đức sẽ tràn ngập lại như xưa.	6) Hỏi : <i>Còn người tu lại bị lục đục gia đình là sao ?</i> Đáp : Thưa người tu bị gia đình lục đục là vì thiếu sự thông cảm lẫn nhau, lúc ông thiên bà ngủ, lúc ông ngủ bà thiên, tinh thần không đồng nhất, vợ chồng cần bàn bạc rõ rệt mỗi sự việc trong gia đình từ việc nhỏ cho đến việc lớn, phải thẳng thắn và thành thật, thì sẽ đánh tan bất cứ một sự ngờ vực nào có thể xảy đến.
7) Hỏi : <i>Tại sao phải ly dị ?</i> Đáp : Thưa, hai bên ổng cống bị kẹt, óc không thông, quên đi luật vay và trả cho nên phải tạm gác đến kỳ sau, cho nên con người có cơ hội luân hồi tiếp tục trên con đường trả vay, nghiệp tâm cuồng cuồng từ kiếp này cho đến kiếp nọ, khó mà giải thoát. Cho nên người tu thì trong tâm phải dứt khoát thất tình lục dục như duyên thì mới được tiến hóa, bằng không vẫn ở trong vòng lục dục mà thôi. Đi đi lại lại chỉ có bao nhiêu chuyện đó nhưng vẫn phải làm hoài, nghiệp duyên tạo khổ, nhưng cứ đâm đầu đi tìm duyên và nghiệp. Không hiểu mình, chẳng hiểu họ, làm sao hiểu được Trời Phật mà tu, chạy theo tiền bạc, tạo ngu suốt đời, bận rộn mà tưởng lầm là mình được sung sướng.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Địa Tiên I

Bạn Đạo: Tôi Tầm Đạo có nói rằng giới Địa Tiên xuống dưới này làm việc để cứu đời, rồi xin ông Tám giải thích cho biết, Địa Tiên xuống dưới trần bằng cách nào, có mấy cách? Xin ông Tám cho biết ví dụ điển hình.

Thầy: Tại vì Địa Tiên không phải là xuống vô nhập xác đâu, Địa Tiên là ở nơi mảnh đất phù sanh này, xung quanh đây, người đương năm cái then chốt để điều khiển ngũ hành, cũng có âm binh, cũng có làm việc, cũng có cơ sở, cũng có cơ quan.

Cho nên những vị tu ở đây, nhiều khi nằm xuống công phu, rồi nằm xuống cái thấy đi tới chỗ này chỗ kia, chỗ nọ, có người thì thấy đi vô chùa, thì thấy cái công chuyện người ta đương làm việc, mà những người đó là bằng lòng tình nguyện lưu lại, ở trong quả địa cầu này với cái phần hồn, chứ không phải với thể xác. Ngài có thể biến hóa, Ngài có thể di chuyển những cái linh căn, có thể giúp đỡ những cái người tu hành mà chơn chánh, thì những cái phần đó Ngài cũng có giúp đỡ, cái làm việc mà những cái phần kêu bằng tà ma quỷ quái hung hăng, cũng như quý vị đã thường thấy và hiểu về cái quá trình bao nhiêu năm nay, có những con quỷ rất dữ, ở lục tinh hay ở đâu cũng có, nhưng mà tại sao một thời gian ngắn con quỷ đó đi mất. Bao nhiêu người thấy nó hiện ra một thời gian ở trong căn nhà đó, rồi tại sao nó không hiện trường cửu, để nó không trị tất cả mọi người, nhưng mà nó chỉ có một giới hạn một thời gian thôi, là do những vị Địa Tiên đó khai trừ nó. Bởi một thời gian mà nó xảy ra việc đó rồi, thì không bao lâu người ta dời nó đi chỗ khác, nhưng mà không phải con người làm được, nhưng mà cái khối bên kia người ta làm việc.

Bây giờ chúng ta sống ở mảnh đất phù sanh này, cái hoá hoá sanh sanh cũng như ví dụ: Bây giờ những ông Thầy mà ông tu, ông thông cảm được bên kia rồi, cũng như trước kia ông Tư có làm thử cho chúng tôi coi rằng: Cái cây mận này không ngọt, nhưng mà ông có thể để một miếng vàng bạc đó, rồi ông dùng cái điển của ông, ông vẽ cái bùa, rồi ông đứng, ông nói, cũng nói như chúng ta vậy đó, cầu xin chư vị cho nó đổi cái chiều hướng, để cho cái cây mận này được tốt tươi, không phải là thử pháp, hay là không phải là thử thách, nhưng mà tôi có thành tâm cầu xin chư vị để cho nó một cái sự chứng minh tốt cho bạn Lương xét. Nghĩa là tôi với ông, bởi vì tôi thắc mắc là ông tu ông có bùa phép nhiều lắm, ông có thể cầu xin những vị Địa Tiên, cũng như cụ đang thắc mắc. Thì bây giờ Địa Tiên người ta có thể hoá phép thần thông, bây giờ ông làm sao cái cây mận này nó không ngọt, mà ông xin cho nó ngọt, thì tôi mới tin rằng cái bùa ông học ở Lèo đó nó có giá trị và cái phép thần thông của ông có thể đạt được tới Chư Tiên, mà chính ông nói rằng: Chư Tiên đã cộng tác, giúp đỡ ông mới trị được những cái bệnh kêu bằng độc đáo về ma quỷ, thì ông làm. Ông đã làm những cái điều đó, mà tôi thấy ông chỉ dán một miếng vàng bạc chừng này thôi, thì ông nói, ông đứng ông nói từ từ, nói cho tôi nghe rõ ràng cũng như nói với tất cả mọi người. Nhưng mà lúc đó tôi cũng không có tin gì mấy, tôi coi thử, tôi ăn cái mận kỳ này, rồi kỳ sau, tôi xuống tôi ăn cái mận khác, mà chính ông, trong thâm tâm ông dẫn tôi ra để cho ông giới thiệu và ông làm cho tôi thấy rõ ràng, thì cái hàng mận của ông đó sau này nó ngọt, trái nó nhỏ mà nó rất ngọt, chứ không phải trái lớn. Thì cái chuyện đó chắc là bữa nào Thầy Hai lên kêu Thầy Hai thuyết trình cái vụ đó, không biết có dạy Thầy Hai làm cái pháp đó không? Nhưng mà tôi đã ăn qua được cái mận từ không ngọt, mà ông có thể yêu cầu cho nó ngọt, rồi ông đi tới mấy trái cà, ông nói nó đang đón mừng, ông đưa tay nâng đỡ, vui, rồi ông nói kỳ tới hai ba tháng bạn xuống thấy mấy trái cà nó khác, mà chính thâm tâm bạn thấy nó cũng tươi nữa.

Sau này tôi với ông đi qua Nhà Bè cũng vậy. Đi qua cái chỗ sở thú, Thị Nghè không phải Nhà Bè, xin lỗi đi qua cái sở thú, đi vô trong mấy cái cây đó, thì tôi cũng thắc mắc, tôi cũng thấy một phần thôi chứ tôi không thấy hết, rồi tôi thấy người ta bận áo xanh, áo đồ tốt tươi vậy chứ tôi không có thấy những cái con quỷ, rồi tôi lại nghịch lại, tôi nói: Ông Tư cái cây này có con quỷ lớn quá, để coi thử ông này ông nói sao. Ông nói cây này không có quỷ, cây này không có quỷ, mà trong thâm tâm tôi trong lúc tôi cũng đi chậm chậm,

nhắm con mắt tôi thấy không có quỷ, nhưng mà tôi lại nghịch lại tôi nói cái cây này có con quỷ lớn quá ông Tư. Ông Tư nói không có con quỷ, bạn không có thấy, bạn thấy mấy người đẹp không chớ đâu có con quỷ. À hai người đi thử, cho nên tôi là người thử ông Tư rất nhiều.

Đi bộ ông nói ông lớn tuổi hơn tôi, nhưng mà ông có thể chấp tôi đi trước, ông đi sau, một chập ông qua mặt tôi, thì tôi cũng vẫn đi, đi vô Biên Hòa, đi vô một cái nhà mà bị bùa phép nó ếm đó, thì tôi đi trước, ông nói mời đi trước, mời các bạn đi trước, một chập đó ông đi qua mặt tôi mà ông đi rất nhẹ, rồi mình phải đi theo ông. Mà sớm mơi kêu ông ăn uống thì ông không ăn uống, tôi nói chắc là ông nhịn ăn ông nhẹ hơn tôi, tôi ăn cái bụng nó nặng đi nó chậm hơn ông, thì tôi cũng không tin rằng đi ông nhẹ, nhưng mà sau này ông đi bộ, tôi đi dưới Thị Nghè đi qua mấy cái chùa đó, ông chấp tôi đi trước đó. Ông nói tôi không muốn đi đồng hạng với bạn, bởi vì bạn đang thử tôi mà, bạn đi trước, tôi đi sau, rồi ông nói là ông mở cái buồm ở trên cái đầu này nè, thì nó kéo một chập qua khỏi tôi được, thì lúc đó tôi cũng chưa mở được, chớ sau này các bạn tu rồi nó mở trên đầu này, các bạn nói à tôi muốn tới Chí Hòa, Hòa Hưng số mấy, mở buồm kéo tôi đi cho kịp giờ, thì ở trên này nó rút, nó rút rồi gần tới nhà ông Liêm, mà nó hồi điên, nó hồi trở lại, bạn nhớ rồi à sắp tới nhà rồi, thấy cái đầu hơi nặng nặng nặng nặng là sắp tới nhà rồi đó, dòm ra thấy cái nhà rõ ràng, mà khỏi lo nhưng mà chỉ có hạ lệnh nó rút, nó bợ, như bợ cái đít mình đi vậy. Cho nên tôi bây giờ mập thiệt á, nhưng mà nhiều người đi bộ với tôi nói tôi đi như xích lô mấy vậy, bởi tôi đi chậm không được, ờ tôi cái ý tôi động đây là nó rút, nhưng mà cái chuyện thần thông đó, mình phải có thần thông mới hiểu thần thông, mình phải tiến tới cái giới Địa Tiên, mới thấy những vị đó. Ở thế gian người ta chấp nhận bằng lòng làm cái điều phước, ở trong cái khối cách mạng, di dân hợp tác trong cái Quần Tiên của thế giới đang làm việc. Mà nếu chúng ta tu ở đây, chúng ta không tiến về Phật, mà muốn tham gia bên đó; khó khăn, nó không khó khăn, những người tu ở đây muốn tham gia bên cái khối đó không có khó khăn, người ta hoan nghinh, trước khi cụ đến là đã có cái tên trong bảng rồi. Người ta hoan nghinh những người này đã được thanh lọc lấy họ, thì bên đó người ta hoan nghinh, người ta cho công việc mình làm.

Cũng như cái khối đầu của tôi, trong lúc tôi tham gia là tôi đi làm cái gì? Tôi có làm một thời gian, là tôi chỉ xin trị bệnh thôi, mà không tiền, không biết thuốc men, trị cái gì, trị bằng điển, rờ vuốt ngực họ vậy thôi, cũng như tôi đi vô Chợ Rẫy, tôi nói người bà con tôi nó bệnh, tôi hết rồi, tôi không biết làm cái gì, tôi lấy cái tay tôi vuốt ngực nó, rồi tôi nói đạo dòi cho nó nghe, trong thâm tâm tôi tưởng cái điển ở bên trên, khi tôi tưởng những chư vị đó sẽ đi theo với tôi, giúp đỡ tôi để trị bệnh, thì tôi thấy xung quanh nó vui vẻ và nó sáng, trong cái giường đó nó sáng, rồi tôi vuốt, tôi thấy nó khoẻ. Hồi đó là tôi cố tâm học về cái môn ở bên đó để tôi trị bệnh. Hết rồi, tôi bây giờ biết thuốc gì ! Tôi hỏi ông còn tiền mua chai 33 cho nó uống, ông tin tôi thì tôi nói gì, ông phải nghe lời cái này, rồi ông mua chai 33 nó uống nó đái, cái thấy nó khoẻ, và mời tôi qua bữa sau tới nữa, tôi uống rượu chớ, mà tại sao tôi thấy gì, mà tôi uống rượu tôi thấy cái hơi nó, tôi thấy nó thở cái hơi nó yếu đó, nó thiếu cái hơi mình mượn cái rượu, mượn cái hơi giải cái nóng. Bởi vì nó uống thuốc tây cái nóng quá, thì bia 33 nó giải cái nóng đưa nó đi tiêu tiện vậy thôi, tôi biểu dứt, đuổi cái đó ra, nó khoẻ, nhưng mà cái tay tôi vuốt đâu, tôi thấy nó chạy đó, thành ra tôi mới phát tâm. Hồi đó, tôi trị được hết rồi cái bệnh đó, tôi tới nói ông Tư tôi nói tôi phải vô nói ông giám đốc cho tôi đi trị mấy cái bệnh ở trong đó. Ông Tư ông nói cấm không cho bạn làm cái đó, nếu bạn làm cái đó bạn không có đi lên trên được. Rồi tôi nghĩ đến chuyện tôi làm phước mà tại sao tôi không lên trên được, sự thật bởi vì cái mà mình thanh lọc mỗi đêm mình có đây, thì mình đem vô đóng góp cho cái người bệnh hết rồi, thì cái mức tiền của mình làm sao mình phá cái hàng rào điển quang ở bên trên mình đi lên, thiếu lực lượng không đi lên được, thành ra Ngài chỉ rõ nếu mà bạn làm như vậy đó, không có bao giờ bạn đi theo tôi kịp hết.

Tôi sợ nhất là theo ông không kịp, à ông mới cắt nghĩa rõ ràng bạn có bấy nhiêu bạn xài hết bấy nhiêu làm sao bạn đi được. Còn nó, cái bệnh của nó có căn, có quả, ông Phật Thích Ca đâu có làm việc như bạn, không có. Chính tôi là người trị bệnh đây mà tôi còn chưa tình nguyện vô nhà thương tôi trị bệnh, còn bạn mới được chút đỉnh điển rồi bạn muốn đi trị bệnh, rồi chừng nào bạn mới đi được, ông cắt nghĩa có lý. Thì từ đó tôi cũng cả tuần lễ tôi mới dứt khoát với khối bên kia, cả tuần lễ tôi cũng tiếc ghê lắm, bởi vì mình qua đó mình thấy nghĩa là mỗi đêm mình đi tham gia về trị những cái bệnh thiêng liêng chỗ này, chỗ kia, mà rồi cái phần hồn thần thức mỗi đêm tôi đi những nhà thương này, nhà thương kia, nhà thương nọ, tôi trị bệnh cũng có nữa, nhưng mà tôi muốn đích thân là cái thể xác tôi đi, tôi trị, rồi để cho người ta biên vô sổ sách rõ

ràng, từ ngày ông này ông tới ông trị, thì người này nó như thế này. Ông chỉ tới ông nói chuyện thôi, à ông vuốt cái ngực thôi hay là sao đó. Xin ngài hoàng, tôi tính xin phép một ông viện trưởng cho phép tôi thử 10 cái, 20 cái bệnh để thử cứu được bằng cách nào người ta ghi vô, à rồi sau này mình truyền cái pháp mới mời những người đó đi qua học cái đó, rồi về trị bệnh đỡ biết bấy nhiêu. Tôi tính cái chuyện lợi cho thế gian không, nhưng mà chuyện hại cho phần hồn. Thành ra ông Tư cắt nghĩa không cho, mà trong lúc ông Tư không cho tôi buồn ghê lắm, nghĩ là ông tu mà ông độc tài, xấu quá, cái tâm tôi nói vậy đó, rồi sau ông cắt nghĩa nhiều lần, tôi mới từ chối cái khối bên kia. Tôi xin thôi chứ vị cứ việc làm việc riêng đi, còn phần tôi, tôi xin chùng nào tôi đánh lễ Phật rồi, mà Phật chứng giám cho tôi đó thì tôi mới làm, còn không tôi không tiếp tục làm nữa, nhưng mà nó lưu luyến một tuần lễ mới dứt khoát được. Cho nên mình không trách được những vị bây giờ đang tu mà bực ra chữa bệnh, mà chữa một cách rất hay, không phải ông đó hay lắm, nó có một khối y sư theo y. Y không có chữa cái gì hết, y chỉ nói chuyện, y cho uống nước vậy mà nó hết bệnh, nó có một khối y sư theo. Tôi nghiệp, mà mình chữa một cách hăng say, mình thấy mừng quá, nó quá sức tưởng tượng của cái cái sự hiểu biết của mình. Những cái bệnh kêu bằng còn xương với da mà mình vuốt này kia kia nọ, rồi cho nó uống bia 33 nó hết bệnh. Cái chuyện đó nó mừng ghê lắm, hơn là người ta cho mình một tỷ bạc, mà tại sao mình có cái khả năng như vậy, mình nhờ cái khối y sư người ta đi theo. Người ta đứng xung quanh cái giường nó hoá giải cái điển và phần điển của mình cộng tác vô, rồi mượn cái âm thanh mình nói ra nghĩa là cho nó uống cái đó, nhưng mà người ta còn làm việc thêm nữa chứ không phải bấy nhiêu đó đâu. Thành ra những người mà trị bệnh bây giờ được cái khối thiêng liêng giúp đỡ, thì cũng tội nghiệp cho họ chứ không phải là họ muốn đâu. Nhiều người bị mượn xác để đi trị bệnh, nhưng mà một thời gian nào đó thôi. Nó hữu hạn, còn nếu mà học bên Vô Vi đằng này mà quyết tâm học về y sư đó, thì tôi thấy hay lắm. Ở đó, người ta sẽ cho nhiều cái thảo mộc rất hay, mà người ta có thể ứng dụng nơi cái thực phẩm chỉ cho người ta ăn điều hòa không nó cũng hết bệnh. Mà phải có nhiều người đi nói chuyện với người bệnh, nhiều người tu trong cái khối Vô Vi này cứ nói đời đạo. Người nói chút, người nói chút, nó cũng mở cái bệnh hoạn.

Nhưng mà sau này, cái khối này nó càng ngày càng đông, thì nó sẽ đơn giản hoá, nó không cần nhờ cái khối Địa Tiên, như tất cả bà con tu ở đây có điển nhiều sau này nó có một ngày kia biết đâu chúng ta sẽ có một cái đám đất riêng, hay có một cái chỗ riêng để cho các bạn anh em Vô Vi đây tu. Rồi nó cũng phải có cái giường bệnh cho người ta phải không? Và trong cái giường bệnh đó nó trị cũng có thuốc men, nhưng mà nó phải có cái thời giờ nói chuyện, người bệnh được cơ hội nói chuyện với những người mà có điển, nó vô, nó thăm, nó hỏi. Người nói chút, người nói chút, người nói chút nó mở, để nó đổi cái luồng điển, nhưng mà thời gian bây giờ chưa cho phép, sau này tôi chắc rằng quý vị tiếp tục tu ở đây có điển, người ta sẽ bực khởi cái ý chí đó, rồi người ta sẽ làm một cái nơi. Lúc đó, mình mới có cái thí điểm trí lực rõ ràng, à người bệnh ở ngoài trị bằng cách nào và ở đây trị bằng cách nào, mà trong đó bao nhiêu người tên gì, tên gì nói chuyện từ mấy giờ, mấy giờ, một ngày được mấy tiếng đồng hồ nói chuyện với mấy người đó, thì cái điển nó thay đổi bằng cách nào? Mình lập cái Vô Vi lấy cái phần thanh điển, nhưng mà nó hoá giải về cái tứ đại giai không, để cho người bệnh nó tự diệt cái tham, sân, si, nó thừa tiếp cái điển của Lưu Ly Quang Phật trị nó trực giác hơn là gián tiếp, nó còn mạnh hơn là khối Địa Tiên, khối Địa Tiên còn gián tiếp nhiều lắm, cái này nó trực giác, lấy cái điển của Lưu Ly Quang Phật, tới khi mà nó mở được cái tham, sân, si thì nó hưởng cái điển của Lưu Ly Quang Phật, cái bệnh nó không có gì bấy nhiêu nữa, mau hết. Thành ra cái khối Địa Tiên nó cũng muốn tìm hiểu, Địa Tiên là cũng như bây giờ ông Lê Văn Duyệt trả cái quả cho thế gian không muốn đi đâu hết, chỉ giúp công việc ở đó, làm một người thành tâm để cứu độ làm việc phước lành đó là Địa Tiên.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 24/11/1974)

Tình Thầy Tận Độ

Câu Chuyện Bỏ Rượu

Từ 29/09 đến 27/11/2008

(Khóa sống chung Xây Dựng Tu Tiến)

TRỞ VỀ

*Bao năm xa cách tại trần
Chương duyên, tội phước từ tầng giải mê
Sóng nhồi bữa khắp nơi nơi
Đắm chìm bể khổ chơi vơi giữa dòng
Duyên lành sum họp hôm nay
Cũng do tạo đức từ đây tu hành
Nhất tâm tu sửa trở về
Vô Vi chánh pháp tâm về chơn không
Soi hồn khối óc giải mê
Ngũ tạng thường chuyển chẳng mê cõi trời
Cùng nhau theo bước chân Thầy
Là đường chánh đạo thật đầy yên vui*

Khởi Hành Hội Tụ:

Kính thưa Đức Thầy, cùng kính thưa các bạn đạo Vô vi khắp năm châu. Để tạo điều kiện sum vầy tu sửa hành pháp và trao đổi tu học theo pháp lý VVKHHBPP đúng như lời Đức Thầy đã dạy, bạn đạo Việt Nam gồm: Mỹ Tho, Bến Tre, Sóc Trăng, Bình Dương, Sài Gòn, Thủ Đức, Phan Thiết. Tổng số 30 bạn đạo.

Chúng tôi khởi hành lúc 1 giờ sáng ngày 20/09/2008, đến biển Cổ Thạch 6 giờ 30. Ban tổ chức sắp xếp phòng cho các bạn, nghỉ ngơi xong cả đoàn tắm biển tại biển Cổ Thạch TP. Phan Thiết, T. Bình Thuận xanh sạch đẹp. Nơi chung thiên là một hội trường lớn, hướng ra biển thật là thanh nhẹ và mát mẻ vô cùng.

Sáng 9 giờ 30 cả đoàn trao đổi thực hành phương pháp soi hồn, pháp luân thường chuyển, lạy kính Vô Vi...

Trưa 11 giờ - 12 giờ, chung thiên. Chung thiên xong đoàn dùng cơm trưa và nghỉ ngơi đến 3 giờ chiều. Quý bạn đạo tiếp tục trao đổi phương pháp công phu, mỗi bạn tự lên đóng góp phương pháp thiên thực hành để mọi người trong đoàn kiểm chứng, góp ý, xây dựng. Hoan hỉ vô cùng.

Buổi tối 7 giờ - 9 giờ: quý bạn trao đổi tu học 7 câu của Đức Thầy trong tuần báo phát triển điển năng.

Khuya 11 giờ - 1 giờ sáng, cả đoàn chung thiên.

Biển Cổ Thạch nước trong xanh sạch có nhiều hòn đá lớn rất đẹp, gió biển thổi vào vô cùng mát mẻ. Nơi chúng tôi ở là một resort rộng thoáng cao ráo nằm dọc theo bờ biển, cách bờ biển 20m, có sân, cảnh ngoài trời rộng rãi là nơi sinh hoạt tập thể rất lý tưởng. Tạo cho tâm hồn những thiên sinh luôn luôn bằng an và thanh nhẹ.

Nhờ vậy nên quý bạn đạo đã chung thiên trao đổi tu học đạt được thanh nhẹ kết quả điển quang của bề trên ân độ, điển rút nhiều trên đỉnh đầu.

Sau 2 ngày tu học tại biển Cổ Thạch cảm tưởng của một số bạn đạo rất vui, hân hoan và vô cùng cảm động. Riêng chị Võ Thị Hồng ở Tp. HCM, tâm sự phát biểu kính thăm Đức Thầy qua máy camera của anh Phước Hòa, chị Hồng vô cùng đau khổ gặp nhiều nghịch cảnh không thuận duyên, gia đình không bằng an nên chị nói xúc động nước mắt trào tuôn, chị đang học bài nhịn nhục, nhờ pháp tu thiên vô vi Đức thầy luôn luôn ân độ cho chị, nên chị cố gắng tu thiên hành pháp xuyên suốt, vượt qua cảnh khổ chồng con dày xéo.

Làm cả tập thể bạn đạo nghe cũng xúc động không cầm được nước mắt.

8 giờ sáng 22/09/2008 đoàn về Đà Lạt, Lâm Đồng, đến nơi vào lúc 1 giờ trưa. Nhiệt độ ở đây từ 20-24 độ vào ban ngày và 13-17 độ vào ban đêm, thời tiết mát mẻ và lý tưởng vô cùng.

Phòng thiền tập thể của Ban tổ chức rộng rãi và thoáng hơn nên được chọn làm phòng tập trung của các bạn đạo. Nơi này có nhiều bạn đạo công phu nhiều giờ, có lúc 2 tiếng hay 3 tiếng, có bạn xả thiền xong tiếp tục ngồi đợt hai mà không nằm ngủ làm cho các bạn đạo mới tu thêm tinh thần và ý chí dũng mãnh hơn. Như má của chị Hồng Anh – Bác Lện 80 tuổi - ở Sóc Trăng, bác lớn tuổi, ngồi thiền rất tinh tấn đêm nào cũng 2 thời liên tục và mỗi ngày lạy kính vô vi 100 lạy. Bác khỏe vô cùng. Nhờ công phu tinh tấn nên cả đoàn đều mắt sáng mày tươi. Sự trao đổi tu học vô cùng sôi nổi rút nhiều kinh nghiệm hành pháp vô vi.

Bác Lê Thị Nhiều quê ở Sóc Trăng, có nhà ở Đà Lạt, bác tu hành rất tinh tấn gương mặt hồng hào mắt sáng, tiếng nói rất trong trẻo, đêm nào công phu cũng đến 2 tiếng và lạy 100 cái mỗi ngày.

Bác kính lời thăm Đức Thầy, bác vừa khóc vừa nói: “con rất nhớ ân đức của Đức Thầy, đêm nào con cũng nghĩ đến Thầy, con nhờ hành thiền pháp vô vi của Thầy mà nay con đã hết bệnh, Thầy đã lớn tuổi mà còn đi khắp mọi nơi để hoằng hóa chúng sanh, mỗi lần dự đại hội con không dám đến gần Thầy vì sợ thân ô trược của con làm cho đức Thầy mất đi sự tinh anh, bị mệt, không sống lâu... xin lạy Thầy lạy”. bác Nhiều nói hết sức xúc động, dâng tràn nước mắt, làm cho cả đoàn cũng khóc theo.

Qua khóa tu học sống chung các bạn đạo trao đổi giúp cho nhau thông suốt phương pháp hành thiền soi hồn, pháp luân thường chuyển và lạy kính vô vi... do đó có nhiều bạn đạo đã dần đi dần lại với ban tổ chức là khi nào có tổ chức khóa sống chung thì nhớ mới họ cùng được tham dự.

Câu Chuyện Bỏ Rượu:

CÂU CHUYỆN BỎ RƯỢU

*Rượu là thuốc độc hại gan
Phá luôn ngũ tạng tiêu tan xác người
Lấy đâu hồn ẩn mà tu
Mau mau dứt khoát công phu giải trừ
Đại căn mới gặp pháp lành
Vô Vi pháp báu thực hành khai thông
Vía hồn tự thức quy nhanh
Trở về nguồn cội tâm thanh đạt hòa
Tự mình thoát khỏi biển khơi
Không còn tạo động chơi vơi cõi trần
Lục tự hướng thượng niệm thường
Vía hồn thanh nhẹ niên trường an vui*

Trong khóa sống chung kỳ này có câu chuyện sau đây thật là đặc biệt. Đó là câu chuyện của gia đình anh Thái Hữu Tài ở Sóc Trăng. Anh Tài là võ sư trước kia, anh biết chữa trị tay chân bị gãy hoặc trặc khớp rất hay. Tánh tính anh thẳng thắn, nóng nảy nhưng tâm anh rất tốt, ai nghèo bị gãy tay chân, anh Tài chữa trị không lấy tiền. Anh là người nghiện rượu nổi tiếng ở Sóc Trăng, mỗi ngày phải uống 1-3 lít rượu trắng cùng với 3 người bạn của anh, họ mang rượu thịt đến nhà anh, uống từ 10 giờ sáng đến 9 giờ tối (uống mệt nằm nghỉ sau đó dậy uống tiếp). Anh là con trai út nên mẹ của anh rất buồn và khổ sở, bà tuyên bố với mọi người rằng “nếu có ai khuyên nhủ hoặc tìm các giúp cho con tôi bỏ rượu tôi sẽ lạy người đó 100 lạy”. Gia đình anh Tài rất đàng thương. Anh có 4 người con gái, con gái thứ 3 bệnh tâm thần hiện đang ở nhà thương điên Định Quán, TP. Biên Hòa 15 năm nay. Chị Huệ Hương là vợ anh Tài bán bánh mì chả lụa, pate chay, chị ăn chay trường, một ngày bán mấy chục ổ bánh mì nuôi chồng con sống tạm qua ngày. Cô Thuận là người con thứ tư mang chứng bệnh nan y. Cô có hành pháp lý vô vi thiền thực hành. Anh Tài nghe nói ngồi thiền là bị điên nên anh cấm tuyệt đối không cho bất cứ ai trong gia đình được phép tu thiền Vô vi, nếu cãi lại anh sẽ đánh

và đuổi ra khỏi nhà. Cô Thuận chỉ ngồi thiền lén lút do các bạn đạo bên ngoài hướng dẫn.

Anh Hợp, anh Vân, anh Hồng có đến nhà anh Tài khuyên giải nhiều lần để cho mẹ con cô Thuận được ngồi hành thiền vô vi, nhưng anh chống đối kịch liệt, dứt khoát không cho vì sợ bị điên và nói pháp Vô Vi là tà đạo. Riêng cô Thuận thì rất cương quyết, cô ngồi thiền vào ban đêm lúc mọi người đã ngủ hết, có lúc ba cô Thuận cũng rình xem cô có tu thiền không, nhưng nghe tiếng động rục rịch là cô nằm xuống ngay giả vờ như đang nằm ngủ, cô nằm nhắm mắt thở chiều mình. Ban ngày đến giờ công phu là cô tìm đến nhà bạn đạo để chung thiền... Vô cùng khó khăn và nhiều nghịch cảnh cho cô Thuận. Qua lời giới thiệu của anh Dân và cô Duyên ở Sóc Trăng là Mỹ Tho có anh Chín Còn hành nghề lương y, chữa nhiều bệnh kể cả châm cứu và tu thiền Vô Vi (đối với bệnh nhân nghèo anh Chín miễn phí) vì thế cô Thuận tìm đến Mỹ Tho để điều trị và tu thiền. Cô mang 3 chứng bệnh nặng đã nhiều năm: bệnh trĩ loại 3, bướu tim và lỗ tai có mũ. Nhờ công phu thiền định và uống thuốc đông dược nên cô giảm bớt rất nhiều so với trước kia. Cô kể về cha cô là anh Tài và hoàn cảnh gia đình cô. Thế rồi nhân khóa sống chung kỳ này, anh Chín đã thiết tha gọi điện thoại gặp anh Tài nói rõ về lợi ích của thiền Vô Vi:

- Tăng cường sức khỏe, chữa được nhiều bệnh tật, bỏ tánh hư tật xấu, phát triển về tâm linh...

Anh Chín Còn là lương y đa khoa (Y Học cổ truyền) nên trao đổi hợp khẩu với ba của cô Thuận, có lẽ duyên lành đã đến, do sự ân độ của đức Thầy và bề trên của khối Vô Vi, Anh Tài tán thành đồng ý. Không những tham gia mà anh còn cho cả gia đình tham dự khóa sống chung “Xây Dựng Tu Tiến” kỳ này.

Anh Tài là người nghiện rượu nặng nên bỏ một ngày là tay chân rung và buồn nôn, khó chịu trong người. Anh Chín đã dùng 2 vị thuốc đông y nấu thay nước trà cho anh Tài uống giải trừ rượu, không thèm rượu, không bị ói, không rung tay...

1/ Cát căn 4 chỉ (1 chỉ là 46gr)

2/ Câu kỷ tử 4 chỉ

Hai vị này nấu 1.5 lít nước còn 1 lít uống thường xuyên trong 7 ngày sống chung tu học. Anh khoe với tôi là không uống một giọt rượu. Anh khỏe vô cùng, sắc diện hồng hào, cởi mở và vui vẻ với bạn đạo. Sau khóa tu học 7 ngày anh mới thấy sự màu nhiệm của bề trên và sự quý báu của phép thiền thực hành Vô Vi KHHBPP làm cho anh thức tâm mà bấy lâu nay anh đã phung phí thời gian uống nhiều rượu, phí hủy ngũ tạng, tim đập mạnh, nhức mỏi toàn thân, tinh thần và thể xác sa sút yếu kém... Trước khi chia tay anh tuyên bố với tất cả bạn đạo là anh sẽ bỏ rượu và công phu thiền Vô Vi tinh tấn, đồng hành cùng vợ con tu thiền.

Kể từ sau ngày dự khóa sống chung đến nay, anh Tài không còn uống rượu nữa, công phu thật rất ráo.

Đây là một câu chuyện nhiệm màu của pháp thiền Vô Vi, cũng do sự ân độ của Đức thầy, bề trên của khối Vô Vi và ý chí dứt khoát của bản thân anh. Gia đình cô Thuận giờ đây không còn phải khổ sở tu thiền lén lút nữa, cả gia đình cùng hành pháp thiền Vô Vi thật là hy hữu, thật là hạnh phúc an vui. Hiện ở Sóc Trăng gia đình anh là tấm gương soi cho nhiều người đời, ảnh hưởng không nhỏ, họ noi theo gương của anh.

Kính chúc gia đình anh Thái Hữu Tài thật nhiều may mắn, đắc quả thành công trên bước đường sớm trở về nguồn cội.

Kính thưa Đức Thầy, thưa các bạn ngày 24 đến 27/11/2008 Viễn Tiến kỳ 27 Quốc tế tại Montreal do Đức Thầy cùng quý bạn đạo khắp năm châu thực hiện. Ở quê nhà Việt Nam nhiều thiền đường cũng như các bạn đạo Vô Vi pháp lý đã hưởng ứng chung thiền hướng về đại hội Viễn Tiến 2008.

Riêng tại miền Nam hòn Rom, mũi Né, TP. Phan Thiết, T. Bình Thuận, gồm có các bạn đạo ở những tỉnh như:

1. Bình Thuận
2. Khánh Hòa
3. Ninh Thuận
4. Thủ Đức
5. Sài Gòn
6. Sóc Trăng

7. Bến Tre
8. Tiền Giang

Cùng tham dự đại hội 4 ngày để các bạn đạo Việt Nam trao đổi tu học hành pháp công phu, soi hèn, pháp luân thường chuyển và thiền định hành cho đúng pháp mà đức Thầy đã chỉ dạy.

Trong đại hội kỳ này BTC đã mời tất cả các quý Bạn đạo cũ cũng như mới lên thực hiện phương pháp công phu thiền thực hành Vô Vi để cho toàn thể các bạn đạo xem và góp ý hành cho chính xác. Mỗi bạn đạo cũng lên bốc thăm từng câu vấn đạo trí tâm và câu hỏi hàng tuần của Đức Thầy trong tờ báo Phát Triển Đời Nắng. Nhìn chung thì các bạn tu hành có tiến bộ tinh tấn nên đều trả lời thông suốt và y như tâm trạng tu học của chính mình. Đó là sự ân độ của Bề trên mà Đức Thầy luôn luôn mở tâm từ dịu dặt từng đưa con một còn đang bơ vơ ở cõi trần thế này.

Kính thưa Thầy và thưa các bạn Đạo, huyền diệu và nhiệm mầu hơn nữa đó là lúc bế mạc ngày thứ tư 27/11/2008, trước khi chia tay toàn thể các bạn đạo đều nhận được lộc Tết Vô Vi của Đức Thầy chỉ dạy qua 4 câu thơ, ai cũng đều đúng tâm trạng tu học của chính mình, riêng 4 câu của anh Thái Hữu Tài ở Sóc Trăng như sau:

Dứt Khoát

*Thanh thanh diệu diệu lý phân lời
Đời tạm thực hiện tự nghỉ ngơi
Dứt khoát tình đời trong nháy mắt
Chẳng còn lưu luyến chẳng còn soi.
Vĩ Kiên*

Qua câu chuyện sống chung Biển Cỏ Thạch và Đại Hội Viễn Tiến Hòn Rom 27/11/2008 thật là hy hữu, có một không hai trên cõi đời này, thật huyền diệu, thật nhiệm mầu. Đúng như Đức Thầy đã dạy “Nhất lý thông vạn lý minh”, Đức Thầy tu đắc quả rồi ngày làm việc tới 3 cõi, phân thân khắp mọi nơi để độ hóa chúng sanh đúng theo đại nguyện của Đức Thầy: “Tử vì Đạo”

TÌNH THƯƠNG

*Tình thương ai xẻ cho ai
Chịu lòng thế tục đất trời cảm thông
Lê chân khắp cõi hồng trần
Độ người mê muội thoát dòng trầm luân*

Các bạn Vô Vi khắp năm châu ơi, chúng ta hết sức tự hào, hết sức hân hoan luôn nuôi dưỡng niềm tin có được một Đấng cứu thế giáng lâm trên quả địa cầu này để cứu vớt chúng sanh đầy động loạn này. Chúng ta đại căn lành hiểu được giá trị quý báu của pháp Thiền Vô Vi. Đó chính là thuyền từ đưa chúng sanh về bến giác. Đó chính là đức thầy Lương Sĩ Hằng kính yêu của chúng ta.

Đức thầy thường nói: “Có trời, có đất, có đạo là có sự bình an”, vậy chúng ta hãy vững niềm tin mà tu tiến.

Kính chúc Đức Thầy luôn khỏe, sống trường thọ, bách niên.

Kính chúc quý bạn luôn luôn thanh tịnh an lạc và tu tiến, sớm trở về nguồn cội.

Nhất Tâm

*Nhất tâm dứt khoát trở về
Chẳng còn tạo động lê thê cõi trần.
Đời là ô trược trầm luân
Đạo là thoát khổ thâm an phước trời
Vui mừng được sống cùng Thầy
Từ quang ban chiếu, từ tàng giải thông
Khổ hành Thầy độ nơi nơi
Như thuyền bát nhã thoát nơi biển trần
Đại căn gặp được pháp lành
Tham thiền nhập định tâm thành khai thông
Tam huê tụ đỉnh phát quang
Con đường siêu xuất thật an cõi trời
Cùng nhau diu tiến tu hành
Việt Nam đất Phật chơn thành hội tu
Thánh địa khai mở đất lành
Đại đồng tu tiến tâm thành thương yêu
Rồi đây đất Việt nở hoa
Thầy trò sum họp thỏa lòng nhớ thương
Vô Vi pháp lý mở đường
Thật lòng hành pháp niên trường an yên*

Mỹ Tho 23/01/2009 (28 âm lịch tháng 12 năm Mậu Tý).

Kính bái,
Cao Phi Long

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Thông Báo

Đại Hội VÔ-VI Quốc Tế kỳ thứ 28

“DU HÀNH ĐẠO PHÁP”

Thông Báo Về Việc Ghi Danh Đại Hội

Trong thời gian qua nhiều bạn đạo đã liên lạc với Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp và nêu lên sự khác biệt giá cả của Đại Hội với các giá trên mạng (online) của Hãng Tàu, hoặc giá của các công ty dịch vụ du lịch trung gian khác. Ban Tổ Chức xin trình bày như sau là số tiền sai biệt mà bạn đạo đóng góp thêm là để giúp cho Ban Tổ Chức có phương tiện trang trải những chi phí trong việc tổ chức như quỹ du thuyết của Đức Thầy, thuê phòng họp, vận chuyển, trang trí, kỹ thuật, ấn tống CD, kinh sách, Đặc San Vô Vi, quà kỷ niệm,..v..v..

Sau phiên họp vào tối thứ ba vừa qua của Ban Tổ Chức dưới sự hiện diện và cố vấn của Đức Thầy chúng tôi xin thông báo cùng các bạn đạo về quyết định của buổi họp là **chỉ có các bạn đạo ghi danh qua Ban Tổ Chức mới được vào phòng họp của Đại Hội**. Quý bạn đạo nào muốn tham dự Đại Hội cùng với Đức Thầy thì xin ghi danh chính thức với Ban Tổ Chức.

Năm nay để cho việc ghi danh được thống nhất và trật tự, Ban Tổ Chức xin quý bạn đạo **gởi một tấm hình mới nhất chụp bằng máy digital camera hoặc một tấm hình chụp làm thông hành** về Ban Ghi Danh vùng mình để làm bằng tên.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Kính bút,

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 10 tháng 1 năm 1970

Tận diệt sân si hợp lý tình
Minh tâm kiến tánh đón bình minh
Bầu trời quang dẫn tâm tâm giác
Hương thượng chung hành thấu điển kinh

Chung vui đàm đạo hợp tình
Sân si tận diệt biết mình là ai?
Thiên đàng địa ngục phân hai
Một nơi điển nặng một đàng điển thanh
Nơi thanh đi đứng để hành
Cõi âm nặng nhọc nói vảnh sân si
Sớm mau đàm đạo thực thi
Vượt qua giới nặng hồn phi thiên đàng
Hà sa chiếu rọi phát quang
Sân si tự diệt vì đàng dễ đi
Nơi nao cũng hợp lẽ nghi
Tình vi cao đẹp vui vì tình thương
Phật Trời chung hợp một đường
Tình thương muôn loại vẫn tương lấy nhau
Khuyên người giữ “Ái” làm đầu
Muôn năm sum hợp trước sau dung hòa
Hòa bình chẳng có ở xa
Chính ta chịu sửa mới hòa hợp phân
Ước mong nhơn loại tiến gần
Tình thương cởi mở ân cần chung vui.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên